

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINĖ PROKURATŪRA**

**PROKURORŲ ETIKOS KOMISIJOS
IŠVADA
DĖL PROKURORŲ PROFESINĖS SAJUNGOS 2015-02-25 KREIPIMOSI NR. R-5
DĖL PROKURORO A. P. GALIMAI PADARYTO PROKURORŲ ETIKOS
KODEKSO NORMŲ PAŽEIDIMO**

2015 m. gegužės 12 d. Nr.1.6 - 16
Vilnius

Prokurorų etikos komisija (toliau – Komisija) 2014 m. balandžio 28 d. posėdyje, vykusiame Generalinėje prokuratūroje, dalyvaujant Komisijos nariams Vidai Ramanauskienei (Komisijos pirmininke), Alvydui Benošiui, Renaldai Kučinskaitei, Mildai Vainiutei, Olgai Zabelinai, sekretoriaujant Gintarei Bliujienei (Komisijos sekretore), išnaginėjusi Prokurorų profesinės sąjungos 2015-02-25 kreipimąsi Nr. R-5,

n u s t a t ė:

2015-02-26 Komisijoje buvo gautas ir 2015-03-03 vykusiame Komisijos posėdyje priimtas nagrinėti Prokurorų profesinės sąjungos kreipimasis dėl išvados pateikimo dėl Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro A. P. veiksmų pagal prokuroro A. D. 2014-11-26 pareiškimą, adresuotą Prokurorų profesinės sąjungos pirmininkui S. K. Prokurorų profesinės sąjungos pirmininkas kreipimusi Komisijai persiuntė Šiaulių apygardos prokuratūros Šiaulių apylinkės prokuratūros prokuroro A. D. 2014-11-26 pareiškimą su priedais apie Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro A. P. galimai padarytus pažeidimus ir prašo pateikti išvadą dėl padaryto ar nepadaryto pažeidimo.

A. D. 2014-11-26 pareiškimu kreipėsi į Prokurorų profesinės sąjungos pirmininką S. K. dėl jo (A. D.) kaip prokuroro ir profesinės sąjungos nario teisių ir teisėtų interesų pažeidimo, manydamas, kad yra Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro A. P. persekiojamas, nuolat žeminamas, stumiamas išeiti iš prokuratūros, nes manomai vyriausiasis prokuroras kerštuoja dėl prieš du metus atskleistos jo galimai padarytos nusikalstamos veikos. Ši nuomonė dėl galimo prokuroro persekiojimo, žeminimo, stūmimo išeiti iš prokuratūros pareiškimė grindžiama tuo, kad 2014 metais prokuroras A. D. nebuvo paskatinamas suteikiant jam aukštesnį kvalifikacinį rangą dėl pareiškimė išvardijamų A. P. veiksmų, t. y.: 1. 2014 metų pradžioje Šiaulių apygardos vyriausiasis prokuroras teikimo skatinti prokurorą A. D. nepateikė generaliniam prokurorui dėl kovo mėnesį numatytos prokurorui atestacijos; 2. Po keleto mėnesių įteikęs prokurorams, dirbantiems Radviliškyje, generalinio prokuroro paskatinimus ir nurodęs Šiaulių apygardos prokuratūros Šiaulių apylinkės prokuratūros vyriausiosios prokurorės pavaduotojui parengti teikimo skatinti A. D. projektą, neinformavo prokuroro A. D. apie skatinimo proceso eigą, o pastarajam pasiteiravus, nurodė patikrinti prokuroro darbą ir palyginti ne tik su Radviliškyje dirbančiais prokurorais, bet ir su visoje Šiaulių apygardos prokuratūros Šiaulių apylinkės prokuratūroje dirbančiais prokurorais; 3. Gavęs patikrinimo informaciją, išreiškė poziciją, kad juo nepasitikima ir paskatinimo klausimą perdavė spręsti generaliniam prokurorui; 4. Nepateikė Generalinės prokuratūros Personalo ir teisės skyriui paaiškinimo, kodėl atsisako rengti teikimą skatinti. Prokuroro manymas, kad Šiaulių apygardos vyriausiasis prokuroras kerštuoja dėl prieš du metus atskleistos jo galimai padarytos nusikalstamos veikos, pareiškimė grindžiamas 2011 metais vykusiomis ikiteisminio tyrimo Nr. perdavimo Šiaulių apygardos prokuratūrai ir šio ikiteisminio tyrimo nutraukimo aplinkybėmis, t. y. aprašant

nusikalstamos veikos fabulą ir pateikiant Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro sprendimo nutraukti ikiteisminį tyrimą neigiamą vertinimą.

2014-11-26 pareiškime dar vienu galimu neteisėtu Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro A. P. veikimu įvardijamas 2013 metų spalio mėnesį vykęs ikiteisminio tyrimo Nr. aptarimas, kurį organizavo Šiaulių apygardos vyriausiasis prokuroras ir į kurį pakvietė dalyvauti prokurorą A. D., Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato Radviliškio rajono policijos komisariato kriminalinės policijos vadovą D. K., Šiaulių apygardos prokuratūros Šiaulių apylinkės prokuratūros vyriausiojo prokuroro pavaduotoją V. K., Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato vadovą K. L., Lietuvos Respublikos Seimo narį E. Ž. ir jo sūnų L. Ž. Prokuroras pareiškime teigia, kad jam nėra tekę būti tokiaame pasitarime, kur dalyvaujant liudytojui ir nukentėjusiajam būtų aptariami bylos planai, operatyvinės priemonės, tokios kaip telefonų pasiklausymas, bei kiti veiksmai, būtų skelbiama bylos medžiaga, liudytojų apklausų turinys, todėl, prokuroro nuomone, *pasitarimo tikrasis tikslas buvo vadovo galios demonstravimas, galimai kažkokių asmeninių tikslų siekimas, noras įsisteikti Seimo nariui, žemiausios grandies darbuotojų žeminimas, negerbimas, o be paprasto žmogiško pažeminimo, buvo galimai padaryta ir neteisėta veika (Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 247 straipsnis) ar bent jau pažeista tarnybinė etika.*

Pareiškime taip pat išsakoma nuomonė, *jog būtent šio nuolatinio savo įgaliojimų ribų nematymo, nebaudžiamumo, nešališkumo ir objektyvumo nepaisymo fone, siekiant žūtbut, jog prokuroras būtų neskatinamas, o gal ir dar blogesnio tikslo vedamas, 2014 metų rugsėjo 23 dieną Šiaulių apygardos vyriausiasis prokuroras A. P. nurodė prokurorui ir Šiaulių apygardos prokuratūros Šiaulių apylinkės prokuratūros vyriausiojo prokuroro pavaduotojui V. K. pasiaiškinti dėl galimo asmeninio suinteresuotumo teismo nagrinėjimo byloje Nr. 1 (nukentėjusysis J. R.), kurioje, anot pareiškėjo, prokurorą ir V. K. galėjo paveikti kaltinamasis.*

Kartu su pareiškimu pateikiamos dokumentų, susijusių su prokuroro A. D. skatinimo inicijavimu, projektai ir kopijos bei dokumentų, susijusių su nukentėjusiojo J. R. prašymo nagrinėjimu, kopijos.

Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 39 straipsnio 1 dalies 5 punkte įtvirtinta nuostata, kad už pavyzdinę tarnybinių pareigų atlikimą ar pasižymėjimą tarnyboje prokurorai gali būti skatinami suteikiant aukštesnį kvalifikacinį rangą; to paties straipsnio 3 dalyje įtvirtinta nuostata, kad prokuroras skatinamas šio Įstatymo ir generalinio prokuroro nustatyta tvarka; Skatinimo ir apdovanojimo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos aprašo (toliau – Aprašas), patvirtinto Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2012-12-07 įsakymu Nr. I-347, 4.5 punkte nurodoma, kad už pavyzdinę tarnybinių pareigų atlikimą ar pasižymėjimą tarnyboje prokurorai gali būti skatinami suteikiant aukštesnį kvalifikacinį rangą; Aprašo 19 punkte įtvirtinta nuostata, kad generalinis prokuroras gali skatinti ar apdovanoti savo iniciatyva.

2015-03-24 Komisijos posėdyje nutarta, prokuroro Prokurorų profesinės sąjungos kreipimusi perduotą prokuroro A. D. 2014-11-26 pareiškimą nagrinėti tik dėl skundžiamų Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro veiksmų, susijusių su ikiteisminio tyrimo Nr. aptarimu pasitarime. Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 39 straipsnio bei Aprašo nuostatas, t. y. atsižvelgiant į tai, kad prokuroras gali būti skatinamas, bet neprivalo būti paskatintas ir į tai, kad generalinis prokuroras gali skatinti savo iniciatyva, prokuroro A. D. pareiškimo dalis dėl 2014 metais nesuteikto aukštesnio kvalifikacinio rango šioje išvadoje nebus vertinama; taip pat nevertinama pareiškimo dalis dėl Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro A. P. veiksmų ikiteisminiame tyrime Nr. , praėjus daugiau kaip trejiems metams nuo skundžiamų veiksmų padarymo, ir pareiškimo dalis dėl veiksmų teismo nagrinėjimo byloje Nr. (nukentėjusysis J. R.), kurie Komisijoje yra išnagrinėti tiriant Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro kreipimąsi dėl Šiaulių apygardos Šiaulių apylinkės vyriausiojo prokuroro pavaduotojo V. K. veiksmų.

Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiasis prokuroras A. P. 2015-04-01 paaiškinime dėl situacijos, susijusios su Lietuvos Respublikos Seimo nariu E. Ž., nurodė, kad 2013-09-15 Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato Radviliškio rajono policijos komisariate buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas Nr. dėl nuo 2013-09-14 20 val. iki 2013-09-15 10 val. 45 min. Jonaitiškių

dvare, Jonaitiškių kaime, Radviliškio rajone, L. Ž. vestuvių pokylio metu įvykdytos jaunavedžiams dovanotų 22 vokų su 9790 litų vagystės. Dėl šio tyrimo eigos Lietuvos Respublikos Seimo narys E. Ž. išreiškė telefonu nepasitenkinimą Šiaulių apygardos vyriausiajam prokurorui, kuris gavęs informaciją iš policijos ir prokuratūros vadovų apie šio ikiteisminio tyrimo eigą, nusprendė bendrai aptarti ikiteisminį tyrimą, pasiūlė Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato viršininkui E. L. į susitikimą pakviesti Lietuvos Respublikos Seimo narį E. Ž. ir jo sūnų, nukentėjusį L. Ž., su tokiu pasiūlymu buvo sutikta. Šį pasiūlymą prokuroras paaiškino argumentavo taip:

1) Lietuvos Respublikos Seimo narys dėl tyrimo eigos ir rezultatų jam, kaip teritorinės prokuratūros vadovui, išsakė priekaištus, todėl apie tokių priekaištų pagrįstumą ar nepagrįstumą privalėjo prokuroras informuoti Lietuvos Respublikos Seimo narį, todėl įvertinęs, kad byloje nebuvo jokių duomenų apie kokius nors asmenis, galėjusius padaryti tiriamą nusikalstamą veiką, siekdamas sutaupyti visų laiką ir nedaryti kelių susitikimų, o tuo pačiu išsklaidyti bet kokias abejones dėl tyrimo kokybės, suderinęs su policijos vadovu, priėmė sprendimą į susitikimą pakviesti ir nukentėjusį L. Ž. bei jo tėvą, Lietuvos Respublikos Seimo narį E. Ž.;

2) nors aptariamame ikiteisminiame tyrime E. Ž. ir nebuvo pripažintas nukentėjusiuoju, tačiau iš jo pateiktos informacijos buvo aišku, kad dėl padarytos nusikalstamos veikos jis taip pat nukentėjo;

3) pagal įstatymą nukentėjusysis nėra pasyvus baudžiamojo proceso dalyvis. Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksas numato daug nukentėjusiojo teisių. Prokuroro įsitikinimu, siekiant užtikrinti kuo efektyvesnį tiriamos nusikalstamos veikos atskleidimą, siekiant stiprinti visuomenės ir išskirtinai nukentėjusiųjų pasitikėjimą teisėsaugos institucijomis, prokuratūra, teismai, valstybė, būtina kuo anksčiau ir aktyviau nukentėjusiuosius įtraukti į ikiteisminio tyrimo procesą, o ypač tais atvejais, kai neaiškus nusikalstamą veiką padaręs asmuo. Prokuroro nuomone, tokia jo pozicija atitinka ir ikiteisminio tyrimo institucijų oficialiai deklaruojamą poziciją, įtvirtintą paaiškiniame cituojamuose blankuose;

4) atsižvelgiant į policijos tvirtinimą, kad visos nusikaltimo versijos yra patikrintos ir nepasitvirtinusios, išskyrus vieną – nusikalstamą veiką galėjo padaryti kažkas iš pokylio svečių, susitikimo metu buvo galimybė ne tik patikinti nukentėjusiuosius dėl intensyviai ir kokybiškai atliekamo ikiteisminio tyrimo, bet taip pat gauti informaciją apie galimus įtariamuosius, kuriuos nukentėję asmenys pažinojo geriausiai; nukentėjusiųjų išsakytų pretenzijų kontekste, informacija apie tai, kad nusikalstamą veiką galėjo padaryti vestuvių pokylio svečiai, galėjo būti priimta labai jautriai ir neadekvačiai;

5) nors po 2012 m. įvykdytos reformos prokuratūros procesinės veiklos rezultatai pagerėjo, prokuratūros veikla buvo optimizuota ir tapo efektyvesnė, tačiau viešoje erdvėje prokuratūros veikla buvo plačiai aptarinėjama ir kritikuoja; aptariamam laikotarpiu prokuratūros veiklą itin aršiai kritikavo ir daugelis Lietuvos Respublikos Seimo narių, o 2013-10-01, t. y. kelios savaitės po to, kai buvo pradėtas aptariamasis ikiteisminis tyrimas, Lietuvos Respublikos Seimas priėmė nutarimą Nr. XII-528 „Dėl Lietuvos Respublikos prokuratūros 2012 metų veiklos ataskaitos“, kuriuo nepritarė Lietuvos Respublikos prokuratūros 2012 metų veiklos ataskaitai ir nurodė vieną iš Lietuvos Respublikos prokuratūros veiklos kryptių – tai prokuratūros administravimo tobulinimas, išteklių efektyvesnis valdymas. Atsižvelgiant į tai, suorganizuotas atviras, pagrįstas abipusiu bendradarbiavimu, pasitikėjimu ir siekiu efektyviai apginti nukentėjusiųjų, visuomenės ir visuomenės atstovų interesus, susitikimas su nukentėjusiais buvo būtinas.

Taip pat 2015-04-01 paaiškiniame Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiasis prokuroras A. P. dėl A. D. kaltinimų neteisėtai atskleidus ikiteisminio tyrimo duomenis paaiškino, kad tokie kaltinimai yra mažų mažiausiai nepagrįsti, nes:

1) prieš suorganizuojant susitikimą ir iš policijos, ir iš prokuratūros vadovų buvo gauta informacija, kad visos nusikaltimo versijos yra patikrintos ir nepasitvirtino, liko tik viena versija, kurią buvo būtina skubiai pradėti tikrinti – nusikalstamą veiką galėjo padaryti kažkas iš pokylio svečių, todėl nebuvo jokio pagrindo slėpti informacijos apie aplinkybes, nustatytas atmetant nepasitvirtinusias versijas;

2) susitikimo su nukentėjusiais metu jokia ikiteisminio tyrimo medžiaga nebuvo rodoma; nukentėjusiųjų buvo tik prašoma aktyviai padėti ir bendradarbiauti tikrinant likusiąją versiją ir jiems buvo paaiškinta, kad tam bus reikalingi visų svečių lyginamieji pirštų pėdsakų pavyzdžiai.

Nukentėjusieji tokią informaciją priėmė supratingai ir pažadėjo su policija bendradarbiauti. Tuo pačiu paaiškėjo ir tai, kad policijos ir prokurorų tvirtinimai, kad visos versijos yra išsamiai patikrintos nėra tiesa, t. y. paaiškėjo naujos aplinkybės apie tai, kad kavinėje, kurioje vyko vestuvių pokylis, dalis darbuotojų galėjo dirbti nelegaliai, jie galėjo padaryti nusikalstamą veiką, tačiau šie asmenys tyrimo metu nebuvo nustatyti, ši versija nebuvo tinkamai patikrinta, todėl prokurorų ir policijos pareigūnų buvo paprašyta šią versiją kuo greičiau ir tinkamiau patikrinti;

3) pokalbių apie konkrečių telefonų pasiklausymą ar kitas slapta vykdomas procesinės prievartos priemonės susitikimo metu nebuvo.

Paaikškinime prokuroras A. P. atkreipė Komisijos dėmesį, kad jis, kaip vadovas, sulaukęs nusiskundimų dėl atliekamo ikiteisminio tyrimo, šio ikiteisminio tyrimo medžiagos nereikalavo, patikėjo ir vadovavosi tiesioginio vadovo ir policijos vadovų pateikta informacija; po šio susitikimo daugiau niekada nesidomėjo ikiteisminio tyrimo eiga, tyrimo eigos netikrino, ikiteisminio tyrimo medžiagos turinys jam nebuvo ir nėra žinomas; kad tik gavęs iš Komisijos skundo kopiją iš Informacinėje prokuratūros sistemoje esamų duomenų sužinojo, kad ikiteisminis tyrimas yra sustabdytas, 2014-02-13 nutarime sustabdyti ikiteisminį tyrimą yra nurodoma, kad tyrimo metu prokuroras kreipėsi į teismą dėl asmenų elektroninio ryšių tinklais perduodamos informacijos turinio kontrolės bei jos fiksavimo ir įrašų darymo tik vieną kartą 2013-12-10, t. y. po kelių mėnesių po susitikimo, o tai patvirtina, kad tokia informacija negalėjo būti ir nebuvo aptarinėjama susitikimo metu; kad susitikimo metu nesiekė pažeminti ir nežemino prokuroro A. D., ikiteisminio tyrimo eigai nepakenkė.

Dėl prokuroro A. D. kaltinimų turėjus asmeninių interesų, prokuroras A. P. paaiškino, kad šis kaltinimas yra nepagrįstas, nes:

1) visas interesas buvo susijęs tik su tuo, kaip tinkamai padėti nuo nusikalstamos veikos nukentėjusiems asmenims, o tuo pačiu pelnyti jų pasitikėjimą ir pagarbą prokuratūrai ir policijai, ir net ir neatskleidus padarytos nusikalstamos veikos, šis tikslas, kiek tai įmanoma, buvo maksimaliai pasiektas, nes po įvykusio susitikimo su nukentėjusiais net ir sustabdžius ikiteisminį tyrimą daugiau negavo nusiskundimų;

2) iki aptariamo susitikimo E. Ž. asmeniškai nepažinojo, su juo nebuvo susitikęs, bendravęs; jokio asmeninio, neteisėto suinteresuotumo aptartame ikiteisminiame tyrime niekada neturėjo; tai, kad savo darbą dirba sąžiningai, yra objektyvus ir nešališkas patvirtina ir prokuroro veiksmai po 2013 m. spalio mėnesio, kurie buvo susiję su Lietuvos Respublikos Seimo nariu E. Ž.:

2014-12-17 Šiaulių apygardos prokuratūroje buvo baigtas ikiteisminis tyrimas, kuriame Lietuvos Respublikos Seimo nario E. Ž. padėjėja D. O. S. buvo pripažinta padariusi nusikalstamą veiką, numatytą Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 229 straipsnio 1 dalyje; 2015-01-21 dienraštyje „Lietuvos rytas“ išspausdinus informaciją apie kitos Lietuvos Respublikos Seimo nario E. Ž. padėjėjos galimai padarytą nusikalstamą veiką, šią informaciją patikrinti ir spręsti dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo prokuroras A. P. nedelsiant perdavė Lietuvos Respublikos Specialiųjų tyrimų tarnybos Šiaulių valdybos viršininkui (gautos informacijos pagrindu buvo pradėtas ir yra atliekamas ikiteisminis tyrimas).

Kartu su 2015-04-01 paaikškinimu Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiasis prokuroras A. P. pateikė kopijas dokumentų, pagrindžiančių jo paaikškinime išdėstytus faktus (išrašo iš IPS, nutarimo sustabdyti ikiteisminį tyrimą, pranešimo dėl ikiteisminio tyrimo sustabdymo formos, pranešimo dėl pradėto ikiteisminio tyrimo formos, Lietuvos Respublikos Seimo 2013 m. spalio 1 d. Nutarimo dėl Lietuvos Respublikos prokuratūros 2012 metų veiklos ataskaitos Nr. XII-528, 2015-01-21 lydraščio Nr. S5-3707 dėl informacijos apie galimą nusikalstamą veiką persiuntimo Lietuvos Respublikos Specialiųjų tyrimų tarnybos Šiaulių valdybos viršininkui, Šiaulių apylinkės teismo 2014-12-30 nutarties, 2014-12-04 nutarimo).

Komisija, išnagrinėjusi kreipimąsi, pareiškimą, gautus duomenis ir paaikškinimus, Komisijos posėdžio metu vienbalsiai nusprendė, kad Šiaulių apygardos vyriausiasis prokuroras A. P., inicijuodamas ir praveddamas ikiteisminio tyrimo aptarimą, kuriame kartu su pareigūnais, atsakingais už ikiteisminį tyrimą, pakvietė dalyvauti ir nuo nusikalstamos veikos tiesiogiai ir netiesiogiai nukentėjusius asmenis, išreiškusius nepasitenkinimą ikiteisminio tyrimo eiga, nepadarė

įstatymo pažeidimo, tarnybinio nusižengimo, prokuroro vardą žeminančio poelgio ar kito Etikos kodekso pažeidimo. Komisija konstatavo, kad neturi pagrindo abejoti prokuroro paaiškinimu, kad šiuo aptarimu buvo siekiama efektyviai apginti nukentėjusiųjų, visuomenės ir visuomenės atstovų interesus, stiprinti pasitikėjimą teisėsaugos institucijomis, prokuratūra, išsklaidyti bet kokias abejones dėl tyrimo kokybės, išnaudoti galimybę betarpiškai informuoti apie galimai jautrią likusią nepatikrintą versiją byloje (kad nusikalstamą veiką galėjo padaryti vestuvių pokylio svečiai); kad šiuo pasitarimu nebuvo siekiama pažeminti prokuroro A. D., ir nebuvo siekiama asmeninių neteisėtų interesų.

Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 28 straipsnio 2 dalyje yra įtvirtinta, kad nukentėjusysis ir jo atstovas turi teisę: teikti įrodymus, pateikti prašymus, pareikšti nušalinimus, ikiteisminio tyrimo metu ir teisme susipažinti su byla, dalyvauti byla nagrinėjant teisme, apskųsti ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro, ikiteisminio tyrimo teisėjo ir teismo veiksmus, taip pat apskųsti nuosprendį ar nutartį; pasakyti baigiamąją kalbą. Atsižvelgdama į šią procesinę nuostatą bei į tai, kad ikiteisminiame tyrime tik 2013-12-10 buvo Radviliškio rajono apylinkės teismo nutartis dėl asmenų elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos turinio kontrolės bei jos fiksavimo ir įrašų darymo 30 dienų, Komisija konstatuoja, kad prokuroro A. D. 2014-11-26 pareiškime teiginiai apie pasitarimo metu neteisėtai pagarsintus bylos duomenis yra nepagrįsti.

Komisija, atlikusi tyrimą, įvertinusi gautą medžiagą ir nustatytas visas faktines aplinkybes, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 41 straipsnio 3 dalimi, Prokurorų etikos komisijos nuostatų 43, 43.1 punktais,

k o n s t a t u o j a,

kad Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiasis prokuroras A. P., inicijuodamas ir praveddamas ikiteisminio tyrimo aptarimą, kuriame dalyvavo nukentėjusysis L. Ž. ir jo tėvas Lietuvos Respublikos Seimo narys E. Ž., nepadarė įstatymo pažeidimo, tarnybinio nusižengimo, prokuroro vardą žeminančio poelgio ar kito Etikos kodekso pažeidimo.

Komisijos pirmininkė

Vida Ramanauskienė

Komisijos nariai:

Alvydas Benošis

Renalda Kučinskaitė

Milda Vainiutė

Olga Zabelina